

afgjøre ved at udbetale en Femtedeel i rede Penge, hvoraf Halvdelen erlægges ved Overdragelsen og den anden Halvdeel et Aar efter den nærmest paafølgende 11te Juni eller 11te December Termin, samt ved for de andre 4 Femtedele at udstede en 4 pCt. rentebærende Forstrivning med 1ste Prioritet i den samlede Eiendom, Jordblodden med tilhørende Bygninger, Have osv., næstefter kongelige Skatter, offentlige Afgifter og muligviis den i Eiendommen efter § 7 raderede aarlige Arvesæstef afgift, samt for Bygningernes Vedkommende tillige næstefter den i samme tidligere indestaaende Gjæld. Forstrivningen bliver isøvrigt at affatte som Forstrivninger for Vaan af Umyndiges Midler, men skal derhos være uopsigelig fra Eierenes Side, saalænge Kjøberen eller hans Enke i ugift Stand, eller efter dem et Barn eller Svigerbarn, besidder Eiendommen, under Forudsætning af, at de Forpligtelser, som Skjødet og Forstrivningen indeholde, nœiagtigt opfyldes.

Saalænge Kjøberen selv eller hans Enke i ugift Stand forbliver i Besiddelse af Eiendommen, skulle de dog kun svare de tidligere Fæstef afgifter af Jorden, uden Hensyn til, om den bestemte aarlige Arvesæstef afgift maatte være større, ligesom de fremdeles ere fritagne for at forrente de ikke udbetalte 4 Femtedele af Kjøbesummen. Det skal derhos staae Kjøberen og hans Enke i ugift Stand frit for at overtage Forrentningen af disse 4 Femtedele af Kjøbesummen, i hvilket Fald de da kunne fordrø bemeldte Næstkjøbsum nedsat med $\frac{1}{20}$ Deel for hvert Aar, som det efter de i Finansministeriets Bekjendtgjørelse af 1ste November 1852 indeholdte Tabeller maa antages, at de endnu vilde kunne være forblevne i Besiddelse af Fæstet, hvis dette Forhold ikke var blevet forandret, dog at der i intet Tilfælde afdrages mere end i det Hele $\frac{2}{3}$.

§ 9.

Debitor skal endvidere være berettiget til, efter i det Mindste 3 Maaneders forudgaaende Anmeldelse til vedkommende Eier, i enhver af de lovbestemte Terminer, dog ikke med mindre end 100 Rd. ad Gangen, at gjøre Afdrag paa Pantegjælden, og skal han derfor til enhver

Tid kunne forlange, at hvad der saaledes af ham er afbetalt paa hans Beføstning udslettes af Pantebogen.

§ 10.

Det staaer den, som ifølge denne Lov er bleven Arvesæstef, frit for at udstykke Jordblodden under Sagtagelse af Lovgivningens almindelige Forrifter, saaledes at en Deel af den aarlige Afgift i Forhold til Hartkernet gaaer over paa de særstille Parceller, hvorimod den Deel af Pantegjælden, som forholdsviis kunde falde paa samme, bliver at udbetale, forinden Udstykningsen iværksættes, og uden at Bestemmelsen i § 8 sidste Stykke kommer til Anvendelse.

§ 11.

Kjøbesummen for Bygningerne med Grund og Have m. v. skal Eieren af Jordblodden, i det Tilfælde, at det er ham, der affjober Fæsteren denne hans Eiendom, ligeledes være berettiget til at afgjøre ved paa den i § 8 1ste Stykke bestemte Maade at udbetale en Femtedeel, og for de 4 Femtedele at udstede sin Forstrivning med Pant i Jorden og de aarlige Afgifter af denne eller med anden Sikkerhed, som maa anses fyldestgjørende. Fæsteren og hans Enke i ugift Stand ere uberettigede til at opsigge bemeldte Forstrivning, forsaavidt Debitor nœiagtigt opfylder sine Forpligtelser efter samme, navnlig betaler Renten, 4 pCt. p. a., men Debitor skal have Afgang til, paa samme Maade som i § 9 bestemt, at gjøre Afbetalinger paa Capitalen, ligesom han i det aarlige Rentebeløb kan afforte den Godtgjørelse, som Salgeren ifølge Commissionens Bestemmelse efter § 6 vil have at betale for den, saalænge Fæsteforholdet med Hensyn til Jordblodden vedværes, forsatte Brug af de solgte Bygninger m. v. Denne Godtgjørelse bør ikke sættes høiere end Renten af de 4 Femtedele af Kjøbesummen for bemeldte Bygninger m. v.

§ 12.

Døer en Fæster af en Jordblod efter i Medfør af § 3 at have forlangt Afløsning, men inden endelig Taxation har fundet Sted, da gaaer den Ret, der tilkom ham, over til